

בצל פרעה

(המשך מעמוד 4)

שירוף שהסעיר את גשמתו. בערב חג הפסח שוב לא יכול לשאת עצמו. הוא החליט לפעול.

עם נטות צללי הערב הראשונים שם ראובן את סעמיו לעבר המזויאון. הוא לבש את בגדי החג ותחב לאחד הכיסים סכין גדולה, שאף לא השכיל להציגה כראוי. בהגיעו למחוז חפצו מצא את שערי הבנין נעולים. הירח האיר באור עגום את כל הסביבה, שנתוקנה זה מכבר מהמוני עוברי ארץ.

הכניסה לרחבת המזויאון לא היתה קשה כל עיקר. הוא טיפס ועלה על הגדר מבלי שהסב אליו את תשומת לב השומרים. בכמהירות התקדם לאגף המערבי של הבנין וסקר לרגע קט את אבניו הגדולות. כל מבוא לתוך הבנין לא היה בנמצא. ועל כן החליט לחזור לאולם הגופות התנוסות דרך החלון. הוא החל לטפס על הקירות. שהיו חלקים כמעט בנשימה סוערת. דמי הלהט עלה לפניו ולראשו והפיה בו כוח בלתי אנושי. אותה שעה לא תמה מנין באה לו קלות גופו. הוא היה שקוע במחשבה אחת בלבד: לרצוח נפש את רעמסס, שדיכא את עמו. הרי געים חלפו מבלי שהרגיש בהם. הסביבה היתה רועת רועת וכמעט ריקה מאדם. רק ממרחקים נשמעה צפירת רכבת כמי שחצת לעזרה.

לפתע נשמטה הסכין מכיסו. כמעט וכבר החזיק באדן החלון והנה עליו להתחיל הכל מחדש. אותה שעה שמע קול צעדי אדם מתקרב וקריאת אחד משומרי הבית הרעידה את גופו. צעד הוא מתדיין עם איש זה והנה הקיפוהו עוד כמה שומרים ואף שוטרים שהוועקו למקום. לשוא ניסה ראובן להסביר להם בשפתו האנגלית העלגת מה היתה מטרת פעולתו. הם לא רצו להבינו. שוטר אחד אחז בידו והוליקהו לתחנת משטרה סמוכה.

כעבור ימים מספר נפגשתי עמו בשלישית, הפעם בחסותו של האריה האנגלי, סמל החוק. שומרי הבנין תיארו בפני השופט כיצד עקבו אחרי הנער היהודי החל מן הרגע שנכנס לרחבה. הם הביעו רגשי התפעלות על מאירות תנועתיו ועל הכוח העצום שגילה בטפסו על האבנים החלקות. ולבסוף, — על דרך תמיסתו.

ראובן לא הירבה לדבר. ליד תאו ישבו כמה מחברי משפחתו, חייטי וייטצ'ל טיטוסיים, שלא ראיתם קודם לכן. פניהם היו חרושי קמטים ותנוגה היתה נוסכה עליהם. נראה היה, שאף הם כבר השלימו עם גורלו. היה מישוהו שניסה לטעון, כי שואת יהודי גר-מניה העבירה את הנער הרגיש על דעי תו. אחת הנשים ביקשה רחמים. הנאי שם עצמו פלט רק כמה משפטים: הוא לא נתכוון לגנוב כל רכוש ציבורי. הוא בא עם סכינו כדי לנקום בנוגש עריץ וקדמון. יש לשרש את הרע ביי-

השכלולים בטיב הצליל והכחן האבסולוטי העניקו העדפה על כל מה שיכול להיות "חלילית"

ומשום כך משתמש המכון להשכלה מוסיקית לית' בכתי הספר העי-רוניים (בית המורה) בתלאביב אך ורק

ב"חלילית" הראש מתחר סלסטי בלתי שבייר ונתן לרתיצה וחיטוי. הכחן של חלילית אחת או מאה שוה, וזה נותן את האפשרות לנגינה נקיה ובלתי מזויפת.

סודו, כדי שהעריצים החדשים לא ילמדו מדרכי קודמיהם. להניח לפרעונים לשכון כבוד במזויאון הוא פשע שאין לו כפרה. ועל כן לא היתה לו דרך אחרת אלא להטיל את המשימה על עצמו...

כשפסק השופט את גזר דינו: עריכות להתנהגות טובה למשך שנה, לא הבין ראובן מדוע עוללו לו כזאת. כלום זהו גורל כל מבקשי גאולה לא גושות?

המשפט המזור נשכה עד מהרה מלב תושבי הבירה האנגלית. מאורעות חשו ביום לאין ערוך האפילו על האפיווה הפעוטה עם הבחור האומלל מויטצ'פל. רק הנער עצמו לא מצא לו פורקן והר סיף להתהלך עצוב וקודר כל הימים. הוא השתתק וכמעט שלא נפגש עם איש. מעט מעט נזח גם את תלמודו, שכן לבו היה נתון על ענינים אחרים. הקדחת לא הירפתה ממנו. גופו הלך ונתכחש עד שלא נשאר ממנו אלא צל אדם.

שבועות מספר לאחר ימי הפסח בא קיצו. אותו "דייציט", שבבנינו ראיתו לראשונה, הודיע לקוראיו בכי מה שורות על מות בחור ישיבה שהתי גורר בעליית הגג. ימים מספר קודם מותו שכב בחוסר הכרה.

ברם, גם ידיעה "יבשה" זו לא עוררה ענין מיוחד בחצות וייטצ'פל. וכי מת ראשון הוא בניטו היהודי? אין לו לחייט היהודי אפילו רגע אחד להרהר בהחי הימים ולהזיל דמעה. החיים דורשים את שלהם...

אי שגסס כל הלילה

(המשך מעמוד 8)

אני יודע שלא אירדם.

כל היום פחדתי מפני הרגע הזה. הלילה הוא עיניו אחד ממושך. ביום קורה תמיד משהו, יכול אדם לשוחח עם אחיות ורוטאים, להאזין לקולות אכילתם של האחרים, לקרוא ספר ולעצל בעתונים. ביום חולמות השעות במהרה, ומשהו מסיח את הדעת בכל רגע.

בלילה זוחלים הרגעים בלי סוף, וכל הכאבים כואבים כפליים. הרגל היר מנית, אשר צנורות ההזנה המלאכותית מחוברים אליה, נלחצת אל הסד, הפצעים במעיים מגרדים וכואבים. אין אפי שרות להתהסך על הבטן או לשכב על הצד, והגב צורב, אם כי רחל מרצה אותו בכוחה.

הלילה הוא נורא.

בלילה שולטת הבדידות, והבדידות הזאת מפחידה. ישנם דברים שאין אני רוצה להזכר בהם. ביום אני יכול לברוח מפניהם. אך בלילה הם מדבריים אותי, מחזיקים בי ואינם מניחים לי להימלט.

זכרונות ארוכים, מדוע לא ניתן לאדם לשכוח?

זה הלילה השמיני מאז היפצתי, הלילה השמיני שאיני ישן. ובכל לילה מבקרים אותי אותם הזכרונות, והם בהירים יותר מאשר היו הדברים שעה שקרו לנגד עיני. יתכן והחום הוא הצובע אותם בצבעים כה חדים, עדי כי גם הפרט הקטן ביותר מבצבץ מנבכי העבר ולובש משמעות זדונית.

ביום עולים ומבצבצים זכרונות יפים — חברים מתלוצצים, נוף העובר ביעף על פני הגיפים הדוהרים, קנטינה גדודית צוהלת, מעשים יפים ושובבים. אך בלילה מנקרים במוט זכרונות אחרים. לפעמים מנסה אני להשלול את עצמי שאני ישן וחולם חלום בלהות, אך יודע אני שאיני ישן ושלא חלומות הן התמונות הללו.

אני נועץ את מבטי במנורה הע' מומה, כאילו מתחנן בפניה להצילני

יפו בסימן עליה

ה ל ב ש ה
לגברים ולגברות
באחרי פרסום
קפלו
רחוב בוסטרוס 13

"האמנון"
קיאופ. למכונאים
למכונות משרד
יפו,
טלפון 80239

ארכז החשמל
מוציא לפועל כל עבודות
חשמל, כח ותקונים.
תנורים, מכרשות,
קומקומים.
יפו, תחנה של קו 10,
על יד מגדל השעון.

"מלכה"
יפו, רח' בוסטרוס 17
על יד בנק עותומן
ה ל ב ש ה
לגברות ולגברים

פוטו, נשר"א בלנק
יפו, רחוב המלך ג'ורג' 18
טל. 80424. ת. ד. 1
צילום תעודות, מפות, ספורטרים,
צילומי סטודיו, מסיבות, חתונות.

דיינה
Dina
שעונים ותכשיטים
חשבט יהלומים
מתנות
RENU MAIDANIK & PINKAS HALLER

מתעייפים. אסור להרשות. העינים נאחזות באור הקטן, והאור נעשה משובש, טש, מבריק ומתרחק, קרב ומתרחק, ומבהב, מבהב, מהבהב...

ארכז הרהיטים
זמיר את גולדמן
מבחר גדול של רהיטים
פורניר ובוק. מוכן וגם
לפי הזמנה. כמו כן
ספות-עץ וברזל ומקררים.
יפו, ר' בוסטרוס 322
על יד בנק עותומן

5% ג.א.מ. 5%
בי"א לקשוט בית
מבחר גדול של מתנות מברזל, כסף, עבודות בצלאל, קשוט ביתי וכו'
אתנות לאשלוח לחוץ לארץ
יפו, רחוב בוסטרוס 19.
ע"י בנק עותומן

הנחה של 5%
למביא מודעה זו!

גלילי
ICE BOX
GALILI
האם ראית?
הפקרר המשיכלל ביותר בארץ!
נא לבקר בביתך למקררים
"גלילי"
יפו, רחוב 3 (לשעבר 12)
בית מס' 14 (קודם רח' חרכבת)

כתבי יד שלא נדפסו לא יוחזרו לבעליהם ואפילו צורף בול לכתב היד.

שעונים ותכשיטים
משבץ יהלומים
מתנות דברי כסף
בית מלאכה להזמנות ותקונים לדברי זהב
"דיינה"
יפו, בוסטרוס 281
לקוחותינו וידידינו
מועד יום ג' ש"ח

מידי הלילה, מידי החושך. כל עוד יאיר האור לא ידבירוני החזיונות הש' נואים. יש להסתכל אל תוך המנורה, ישר אל תוך המנורה. שרירי העינים